

Divinâ favente gratiâ,
THEATRUM
ETHICUM ARISTO-
TELICUM,

In gratiam nonnullorum viro-
rum-Iuvenum literatissimo-
rum apertum,

CHRISTOPHORO PREIBISIO
Sprotta-Silesio I. U. D. ac Pro-
fessore publico.

Foribus templi Delphici inscriptum:

Γνῶθι σεαυτόν; Nosce te ipsum.

Lipsiæ

Apud heredes Schüreri.

EXCLUIDEBAT JOHANNES GLÜCK.

Anno Christi M. DC. XXI. a. XC. 7

F. XI. 26.

III. diss. A

, 7

1578 SIBERIEN
ИТАЛІИ
ОТВІРІ СІДІТЬ
МІСІЧНІ
КОМІСІІ
1912 ДІЯЛІ ОСНОВНИХ
СІДІТЬ

Strenuis ac Nobilissimis
Viris-juvenibus

CHRISTIANO à Pölnig fra-
IOHANNIC HRISTOPHORO trib. German-
nis, Equitib.
Milniæ,

Generosi, Magnifici ac Nobilissimi
V I R I

BERNHARDI à Pölnig in Oberpölnig/Gosigk/
Schwartzbach/Lindencreutz/Reutendorff/
Bernsdorff/Zinna/Döhlitz/Gräbitz/etc.

Serenissimi Electoris Saxoniæ à Secretioribus
Consilijs & Cancellarij
FILIIS;

JOHANNI SIGISMUNDO à Kreckwitz
in Juppen & Neintzendorff/etc.

OTTONI à Porschnitz/in Pransz/Golschan/
Gurck/Jonsdorff/etc.

GEORGIO ABRAHAMO à Grünberg in
Looß/etc.

Dominis & Fautoribus suis gratiosis &
observandis.

EPISTOLA

Si quis secum, Strenui, & Nobilissimi Equites, Domini gratiisi, si quis secum, dico, Nobilitas, in rebus humanis unicè eminentis, tum Naturam, tum officium paulò attenrius consideraverit, fateri illum, nolentem volentem oportet, nihil majns, nil præstantius, ac divinus illâ in civili reperiri posse societate. *Naturam* si quis consulat, illos, qui ante alios dignitate longè eminent, singularibus ingenij dotib. cultos & exornatos ab illa esse facile intelliget. *Hinc* tum qui primùm suæ Nobilitatis fundamenta jecerunt, tum qui ex nobilib: fuerunt nati, generis sui splendorem non obscurandum, sed magis subinde illustrandum censuerunt, innatâ quadam vi ad res fortiter, ac prudenter gerendas incitati & impulsi. Ita enim comparatum, uti *Natura*, quæ divinum quid, in nonnullos do tes suas uberius conferat, quo illorum opera societati civili in primis consulatur. *Offi-*
cium,

DEDICATORIA.

cium, quod illis incumbit, si perpendimus,
certè illud uti gravissimum, ita cum maxi-
ma dignitate conjunctum. *Rerpublicam*
salvam esse cupimus! *Nobilium* hic in primis
conspicua est virtus, qui illam, à qua no-
minis sui tantus splendor profiliat, non de-
serendam, sed summis viribus defenden-
dam prudenter statuunt, ne nomini suo
honestissimo, (cum præ aliis ob virtutis
studium acriter urgendum noscibiles sint,
sive cognoscantur & in summo honore ac
precio habeantur) dedecus aliquod afferant
& concilient. Unde profectò Nobiles tum &
dignitatis amplitudo, tum officij, quod ipsis
incumbit, magnitudo non potest non sub-
inde monere, quo Provinciam, quam su-
stinent gravissimam, summis viribus tuean-
tur & defendant. Sed *quorsum* ista à medi-
cuntur! Ostendere volui, *Nobilitatem* in
quavis Rep. magnificiendam & suspicien-
dam esse: *cum ijtum* ingenitâ indole, *tum*
nobilissimorum majorum factis præstan-

A 3 tissi-

EPISTOLA

tissimis ad Reip. salutem conservandam nō possint non inflammari. Nec de Vobis aliquoddubium! Spes namq; certissima, Vos uti generis claritatem à parentibus & majoribus Nobilissimis accepistis, ita candem factis propriis præclarissimis, Reip. salutem unicè spectantibus, divinâ favente gratia, ad seram posteritatem transmissuros illibatam.

Quis enim nescit, Te Christianum & Joannem Christophorum à Pölnitz, fratres Germanos, Equites Misniae, nil aliud spectare ac cogitare, quam quò Magnifici & Nobilissimi Domini Parentis, Serenissimi Electoris Saxoniae Cancellarij & a secretioribus consiliis vestigia premere, ac Gentis splendorem maximum propriâ virtute augere & amplificare possitis. Ita namq; hic Lipsiae vitæ vestræ rationem instituistis, uti unam virtutem cum insigni eruditione conjunctam Vobis unicè sectandam prudenter existimetis.

Pergite ita strenue, cū futurū, ut quam à Majoribus accepistis dignitatē clarissimam,

Vestra

DEDICATORIA.

Vestrā virtute ac factis multò clariorem sitis reddituri. Sed & VOS, Joannes Sigismundus à Kreckwitz/Otto à Vorßnitz, & Georgi Abraham à Grünberg, Equites Silesia, populares charissimi, ejusdem animi & sententiæ esse, certissimum, Gentis namq; Vestræ claritas Vos non potest nō ad p̄clarissima facta plurimū movere & incitare: quo Generis splendorem, quem à Majoribus accepistis, summo studio augeatis & ornetis. Nec dubiū. Indoles nāq; Vestrā eximia & præclara ad virtutis, cuius cognoscendæ gratiâ in hac Academia dudū versamini, studium arduum equidem, sed summā laude dignissimum Vos non potest non subinde incitare & impellere.

Pergite ita, uti præclarè cœpistis, quò Respubl. quæ Majores Vestros in istū sublimem dignitatis gradū collocavit, vobis aliquando dignam referat gratiā Theatrū vero istud Ethicum Vobis, Nobilissimi Viri-juvenes offerendum & dedicandum censui, quod illud defensores & quiiores & magis strenuos habere non potest, cum in illo omnis civilis societatis benē constitutæ principia contineri optimè intelligatis. Hic namq; de fine sive felicitate, quę Reip. proposita esse debet, agitur, hic media,

E P I S T . D E F D I C A T .

media, h.e. virtutes, quibus felicitatem verē
licet consequi, exponuntur, hic quænam
affectionum ad rationem ratio esse debeat,
dicitur. Serenā proinde fronte munus
istud levidense ex animo *Vestrarum Nobilitatum* observantissimo profectum accipi-
te, ac me *Vestro favore* prosequi pergit. Scribebam Lipsiæ in musæo meo die pro fe-
sto *Michaelis, Archangeli illius magni, Christi
Saluatoris*, quem tum *Ecclesia* afflictissima,
tum *Reſp.* turbatissima assertorem & vin-
dicem implorat unicum. Anno reparatæ
salutis millesimo, sexcentesimo, vigesimo
primo.

Nobilitatum Vestrarum
observantissimus

Christophorus Preibisius
I.U.D. Profess. publ.

Cōc. diss. A. 91, nūcl. 7